

התנועה הציונית בראשית דרכה אימצה את הרעיון שהאדמה לא צריכה להשתייך לאדם פרטי. 'הקרן הקיימת לישראל' אספה תרומות מיהודים ברחבי העולם ורכשה בכסף אדמות בארץ ישראל. האדמות הללו לא נמכרו לאנשים פרטיים, אלא רק הוחכרו לתקופה מוגבלת של 49 שנים.

שאל הווא תלמידא (= תלמיד אחד) את ר' אבהו:

מאי טעמא דשביעיתא ?

(= מהו הטעם של השביעית, של השמיטה?)

אמר לו: אמר הקב"ה לישראל זרעו שש שנים,

והשמיטו שבע, כדי שתדעו שהארץ לי (לה') היא...

(תלמוד בבלי, מסכת סנהדרין, דף לט, ע"א)

- מה הטעם של שנת השמיטה על פי רבי אבהו?
- כיצד אתם מבינים את משמעות האמירה: "כדי שתדעו שהארץ לי היא"?
- באילו אופנים ניתן להסביר את הרעיון המובא בתלמוד האומר: "הארץ לי היא"?
- האם הרעיון הזה רלוונטי גם למי שאינו מאמין?
- אילו ערכים נוספים נוצרים מתוך תפיסה זו?

משמיטה למעשה

גם אם אין בבעלותכם קרקעות, בוודאי יש בידיכם רכוש. הסתכלו סביבכם – איזה רכוש יש לכם? כמה ממנו אתם באמת צריכים? נסו את התרגיל הבא: בחרו עשרה דברים שבהם אתם משתמשים במהלך השבוע, שימו אותם בקופסה, ונסו לחיות שבוע אחד בלי להשתמש בהם. במהלך השבוע כתבו יומן: האם הרגשתם בחסורונם של החפצים? איך הסתדרתם בלעדיהם? איך הרגשתם בלעדיהם? האם היה חפץ שהוצאתם מן הקופסה במהלך השבוע? איך הרגשתם כשהסתיים השבוע והחפצים 'חזרו לרשותכם'?

- האם יש דברים בחייכם (כגון: רכוש, עיסוק, תחביב, מעמד וכד') שאובדנם היה מביא אתכם לשאלו כמו זלמן: "איך אגדיר את עצמי בעולם הזה"?
- מה עליכם 'לשמוט', או 'לאגד מעט מבעלותכם' עליו, כדי שההגדרה העצמית שלכם תהיה נקייה, ללא תיאורים חיצוניים כמו אלו של זלמן?